

RÅDSDIREKTIV 1999/32/EF

2002/EØS/16/02

av 26. april 1999

om en reduksjon av svovelinnholdet i visse flytende brennstoffer og om endring av direktiv 93/12/EØF(*)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 130 S nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Målene og prinsippene i Fellesskapets miljøpolitikk slik de er nedfelt i Fellesskapets handlingsprogrammer for miljø, særlig det femte handlingsprogram⁽⁴⁾ utarbeidet på grunnlag av prinsippene i traktatens artikkel 130 R, tar særlig sikte på effektivt å beskytte befolkningen mot de kjente farene ved svoveldioksidutslipp og å verne miljøet ved å hindre at svovelavleiringen overstiger de definerte kritiske belastninger og nivåer.
- 2) I henhold til traktatens artikkel 129 skal krav til helsevern være en del av Fellesskapets politikk på andre områder. I traktatens artikkel 3 bokstav o) fastsettes det videre at Fellesskapets virksomhet bør bidra til at det oppnås et høyt nivå for helsevern.
- 3) Svoveldioksidutslipp bidrar betydelig til forureningen i Fellesskapet. Svoveldioksid har også direkte innvirkning på menneskers helse og på miljøet.
- 4) Forsuring og svoveldioksidutslipp til atmosfæren ødelegger sårbare økosystemer, reduserer det biologiske mangfold og forringer landskapets rekreasjonsverdi, samtidig som det har en negativ innvirkning på avlinger og skogvekst. Sur nedbør i byer kan forårsake betydelig skade både på bygninger og på den arkitektoniske kulturarv. Forurensning forårsaket av svoveldioksid kan

også ha betydelig innvirkning på menneskers helse, særlig blant den del av befolkningen som lider av sykdommer i åndedretsorganene.

- 5) Forsuring er et problem på tvers av landegrensene som krever løsninger på så vel Fellesskapsplan som på nasjonalt og lokalt plan.
- 6) Svoveldioksidutslipp bidrar til at det dannes partikler i atmosfæren.
- 7) Fellesskapet og de enkelte medlemsstater er avtaleparter i UN-ECE-konvensjonen om langtransportert grenseoverskridende luftforurensning. I annen UN-ECE-protokoll om grenseoverskridende svoveldioksidforurensning, er det fastsatt at avtalepartene bør redusere svoveldioksidutslippene i samsvar med eller ut over reduksjonen på 30 % som er fastsatt i første protokoll. Annen UN-ECE-protokoll bygger på teorien om at kritiske belastninger og nivåer fortsatt vil overstiges i visse sårbare områder. Det må treffes ytterligere tiltak for å redusere svoveldioksidutslipp dersom målene fastsatt i det femte handlingsprogram for miljø skal nås. Avtalepartene bør derfor redusere svoveldioksidutslippene ytterligere og i vesentlig grad.
- 8) Svovel som finnes naturlig i mindre mengder i olje og kull har i tiår vært kjent som den største kilden til svoveldioksidutslipp, som er en av hovedårsakene til «sur nedbør» og luftforurensning i mange by- og industriområder.
- 9) Kommisjonen har nylig offentliggjort en melding om en kostnadseffektiv strategi for å bekjempe forurensning i Fellesskapet. Der blir det fastslått at en begrensning av svoveldioksidutslipp fra forbrenning av visse flytende brennstoffer bør være en integrert del av denne strategien. Fellesskapet erkjenner at det er behov for tiltak for alle andre brennstoffer.
- 10) Undersøkelser har vist at fordelene ved å redusere svovelutslippene gjennom en reduksjon av svovelinnholdet i brennstoffer, ofte kan være mye større enn de anslåtte kostnadene for industrien innenfor rammen av dette direktiv, og at teknologien som gjør det mulig å redusere svovelinnholdet i flytende brennstoffer, finnes og er veletablert.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 121 av 11.5.1999, s. 13, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 90/2001 av 13. juli 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende nr. 47 av 20.9.2001, s. 2.

⁽¹⁾ EFT C 190 av 21.6.1997, s. 9 og EFT C 259 av 18.8.1998, s. 5.

⁽²⁾ EFT C 355 av 21.11.1997, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 13. mai 1998 (EFT C 167 av 1.6.1998, s. 111), Rådets felles holdning av 6. oktober 1998 (EFT C 364 av 25.11.1998, s. 20) og europaparlamentsbeslutning av 9. februar 1999 (ennå ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT C 138 av 17.5.1993, s. 5.

- 11) I samsvar med nærhetsprinsippet og forholdsmessighetsprinsippet nevnt i traktatens artikkel 3 B, er det ikke mulig for hver enkelt medlemsstat alene å nå målet om effektivt å redusere svoveldioksidutslipp forårsaket av forbrenning av visse flytende brennstoffer. Ikke-samordnede tiltak er ingen garanti for å nå det nevnte mål. Slike tiltak kan virke mot sin hensikt, og vil kunne føre til betydelig usikkerhet i markedet for de berørte brennstoffene. I lys av behovet for å redusere svoveldioksidutslippene i hele Fellesskapet, er det derfor mer effektivt å treffe tiltak på fellesskapsplan. Dette direktiv er begrenset til å omfatte minstekravene som er nødvendige for å nå det nevnte mål.
- 12) I rådsdirektiv 93/12/EØF av 23. mars 1993 om svovelinnholdet i visse flytende brennstoffer⁽¹⁾ ble Kommisjonen anmodet om å framlegge for Rådet et forslag om en lavere verdi for svovelinnholdet i gassolje samt nye grenseverdier for jetparafin. På grunnlag av undersøkelser av kostnadseffektivitet, bør det fastsettes grenser for svovelinnhold i andre flytende brennstoffer, særlig for tunge fyringsoljer, bunkersoljer, gassoljer for skip og gassoljer.
- 13) Dette direktiv bør i samsvar med traktatens artikkel 130 T ikke hindre medlemsstatene i å opprettholde eller innføre tiltak som gir bedre vern. Disse tiltakene må være forenlige med traktaten og skal meddeles Kommisjonen.
- 14) Før medlemsstatene innfører nye og strengere beskyttelsestiltak, bør de i samsvar med rådsdirektiv 83/189/EØF av 28. mars 1983 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter⁽²⁾, meddele Kommisjonen om de foreslåtte tiltakene.
- 15) Når det gjelder grensen for svovelinnhold i tung fyringsolje, bør det åpnes for unntak for medlemsstater og regioner der miljøforholdene tillater det.
- 16) Når det gjelder grensen for svovelinnhold i tung fyringsolje, bør det også åpnes for unntak for bruk av slikt brennstoff i forbrenningsanlegg som holder seg innenfor utslippsgrenseverdiene fastsatt i rådsdirektiv 88/609/EØF av 24. november 1988⁽³⁾ om begrensning av utslipp av visse luftforurensende stoffer fra store forbrenningsanlegg. I lys av den framtidige revisjonen av direktiv 88/609/EØF, kan det bli nødvendig å gjennomgå og eventuelt revidere visse bestemmelser i dette direktiv.
- 17) Gjennomsnittlige svoveldioksidutslipp fra forbrenningsanlegg i raffinerier som ikke er omfattet av artikkel 3 nr. 3 i) bokstav c) i dette direktiv, må ikke overstige grensene fastsatt i direktiv 88/609/EØF eller senere endringer av direktivet. Medlemsstatene må ved anvendelse av dette direktiv ikke glemme at en erstatning med andre brennstoffer enn dem som er nevnt i artikkel 2, ikke må føre til en økning i utslipp av forurensende stoffer.
- 18) I direktiv 93/12/EØF er det allerede fastsatt en øvre grenseverdi på 0,2 % for svovelinnhold i gassoljer. Denne grenseverdien bør endres til 0,1 % fram til 1. januar 2008.
- 19) I samsvar med tiltredelsesakten av 1994 innrømmes Østerrike og Finland i fire år fra tiltredelsesdatoen et unntak fra bestemmelsene i direktiv 93/12/EØF når det gjelder svovelinnhold i gassolje.
- 20) Grenseverdiene på 0,2 % (fra 2000) og 0,1 % (fra 2008) for svovelinnholdet i gassoljer beregnet på sjøgående fartøyer, kan medføre tekniske og økonomiske problemer for Hellas og hele dets territorium, for Spania når det gjelder Kanariøyene, for Frankrike når det gjelder de franske oversjøiske departementer og for Portugal når det gjelder øygruppene Madeira og Azorene. Et unntak for Hellas, Kanariøyene, de franske oversjøiske departementer og øygruppene Madeira og Azorene burde ikke få negativ innvirkning på markedet for gassoljer for skip, dersom gassoljen som eksporteres fra Hellas, Kanariøyene, de franske oversjøiske departementer og øygruppene Madeira og Azorene til andre medlemsstater oppfyller gjeldende krav i mottakermedlemsstaten. Hellas, Kanariøyene, de franske oversjøiske departementer og øygruppene Madeira og Azorene bør derfor innrømmes unntak fra grenseverdiene for vektinnholdet av svovel i gassolje for skip.

⁽¹⁾ EFT L 74 av 27.3.1993, s. 81.

⁽²⁾ EFT L 109 av 26.4.1983, s. 8. Direktivet sist endret ved kommisjonsvedtak 96/139/EF (EFT L 32 av 10.2.1996, s. 31).

⁽³⁾ EFT L 336 av 7.12.1988, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 94/66/EF (EFT L 337 av 24.12.1994, s. 83).

- 21) Svovelutslipp fra sjøtransport forårsaket av forbrenning av bunkersoljer med høyt svovelinnhold bidrar til svoveldioksidforurensning samt problemer med forsurening. Fellesskapet vil i forbindelse med nåværende og framtidige forhandlinger av MARPOL-konvensjonen innenfor rammen av Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO), gå inn for mer effektiv beskyttelse av områder som er følsomme for SO_x-utslipp, og en reduksjon av den vanlige grenseverdien for bunkersoljer (for tiden 4,5 %). Fellesskapets initiativ om å erklære Nordsjøen/Den engelsk kanal for et særlig kontrollområde for lavere SO_x-utslipp, bør følges opp.
- 22) Det er behov for mer omfattende forskning på forsurenings virkning på økosystemene og menneskekroppen. Fellesskapet oppmuntrer til slik forskning gjennom det femte rammeprogram for forskning⁽¹⁾.
- 23) Ved en plutselig stans i forsyningen av råolje, petroleumsprodukter eller andre hydrokarboner, kan Kommissjonen tillate at en medlemsstat bruker en høyere grenseverdi innenfor sitt territorium.
- 24) Medlemsstatene bør fastsette hensiktsmessige ordninger for å kontrollere at bestemmelsene i dette direktiv overholdes. Rapporter om svovelinnholdet i flytende brennstoffer må sendes Kommissjonen.
- 25) Av klarhetshensyn bør direktiv 93/12/EØF endres —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Mål og virkeområde

1. Dette direktiv har som mål å redusere utslipp av svoveldioksid fra forbrenning av visse typer flytende brennstoffer, og dermed å redusere de skadelige virkningene slike utslipp har på mennesker og på miljøet.
2. En reduksjon i utslipp av svoveldioksid fra forbrenning av visse typer petroleumsbaserte flytende brennstoffer, kan oppnås ved at det fastsettes grenser for svovelinnholdet i slike brennstoffer som et vilkår for at de skal kunne anvendes på medlemsstatenes territorium.

Grenseverdiene for svovelinnhold i visse petroleumsbaserte flytende brennstoffer fastsatt i dette direktiv, får imidlertid ikke anvendelse på:

- a) — petroleumsbaserte flytende brennstoffer til bruk i sjøgående skip, med unntak av brennstoffene som dekkes av definisjonen i artikkel 2 nr. 3,
 - gassolje for skip til bruk i skip som krysser grensen mellom en tredjestat og en medlemsstat,
- b) brennstoffer beregnet på foredling før endelig forbrenning,
- c) brennstoffer beregnet på foredling i et raffineri.

Artikkel 2

Definisjoner

I dette direktiv menes med

1. tunge fyringsoljer:

- ethvert petroleumsbasert flytende brennstoff som er klassifisert under KN-kode 2710 00 71 til 2710 00 78, eller
- ethvert petroleumsbasert flytende brennstoff (annet enn gassolje som definert i nr. 2 og 3), som på grunn av sine destillasjonsgrenser hører under kategorien for tunge fyringsoljer beregnet til bruk som brennstoff, og der mindre enn 65 volumprosent (herunder tap) destillerer ved 250 °C etter ASTM D86-metoden. Dersom destillasjonen ikke kan fastslås etter ASTM D86-metoden, hører petroleumsproduktet under kategorien for tunge fyringsoljer,

2. gassolje:

- ethvert petroleumsbasert flytende brennstoff som er klassifisert under KN-kode 2710 00 67 til 2710 00 68, eller
- ethvert petroleumsbasert flytende brennstoff som på grunn av sine destillasjonsgrenser hører under kategorien mellomdestillater beregnet til bruk som brennstoff, og der minst 85 vektprosent (herunder tap) destillerer ved 350 °C etter ASTM D86-metoden.

Dieseloljer som definert i artikkel 2 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/70/EF av 13. oktober 1994 om kvaliteten på bensin og dieselolje og om endring av rådsdirektiv 93/12/EØF⁽²⁾, omfattes ikke av denne definisjonen. Brennstoffer brukt i ikke-veigående mobile maskiner og landbrukstraktorer omfattes heller ikke av denne definisjonen,

3. *gassolje for skip*: brennstoffer til bruk i sjøgående skip og som er i samsvar med definisjonen i nr. 2 eller som har en viskositet eller tetthet som ligger innenfor grensene for viskositet eller tetthet som definert for destillater til bruk om bord i skip i henhold til ISO 8217 (1996) tabell 1,

⁽¹⁾ EFT L 26 av 1.2.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 350 av 28.12.1998, s. 58.

4. *ASTM-metode*: metodene fastsatt av «American Society for Testing and Materials» i 1976-utgaven av standarddefinisjoner og -spesifikasjoner for smøremidler og petroleumsbaserte produkter,
5. *forbrenningsanlegg*: ethvert teknisk anlegg der brennstoffer oksideres i den hensikt å bruke varmen som utvikles,
6. *kritisk belastning*: en kvantitativ vurdering av eksponering for ett eller flere forurensende stoffer, som etter nåværende kunnskap utgjør en grense for hvorvidt sårbare elementer i miljøet vil påføres betydelig skade.

Artikkel 3

Høyeste svovelinnhold i tung fyringsolje

1. Medlemsstatene skal treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre at tunge fyringsoljer med et svovelinnhold som overstiger 1,00 masseprosent, ikke blir brukt på deres territorium fra 1. januar 2003.
2. En medlemsstat kan tillate bruk av tunge fyringsoljer med et svovelinnhold på mellom 1 og 3 masseprosent på hele eller deler av dets territorium, forutsatt at standardene for luftkvalitet fastsatt for svoveldioksid i direktiv 80/779/EØF⁽¹⁾, andre fellesskapsbestemmelser som opphever eller erstatter disse standardene samt andre relevante fellesskapsbestemmelser overholdes, og at utslippene ikke fører til at kritiske belastninger overstiges i en medlemsstat. En slik tillatelse får anvendelse bare når utslipp fra en medlemsstat ikke fører til at kritiske belastninger overstiges i noen medlemsstat.
3. i) Forutsatt at vedkommende myndigheter overvåker utslippene på egnet måte, får nr. 1 og 2 ikke anvendelse på tunge fyringsoljer brukt
 - a) i forbrenningsanlegg som hører under virkeområdet for direktiv 88/609/EØF, som i samsvar med definisjonen i artikkel 2 nr. 9 i nevnte direktiv regnes som nye anlegg, og som overholder utslippsgrensene for svoveldioksid fastsatt for slike anlegg i artikkel 4 og i vedlegg IV til nevnte direktiv,
 - b) i andre forbrenningsanlegg som ikke hører under bokstav a), når svoveldioksidutslippene fra disse anleggene er lavere enn eller lik 1 700 mg/Nm³ ved et oksygeninnhold i røykgass på 3 volumprosent i tørr tilstand,
 - c) til forbrenning i raffinerier, når gjennomsnittlig månedlig svoveldioksidutslipp beregnet for alle

anleggene i raffineriet (med unntak av forbrenningsanlegg som hører under bokstav a)), uavhengig av hvilket brennstoff eller hvilken kombinasjon av brennstoffer som er brukt, ligger innenfor en grense som skal fastsettes av hver medlemsstat, og som ikke skal overstige 1 700 mg/Nm³.

- ii) Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at forbrenningsanlegg som bruker tung fyringsolje med et høyere svovelinnhold enn grenseverdien fastsatt i nr. 1, ikke drives uten en tillatelse utstedt av vedkommende myndigheter, der utslippsgrensene er fastsatt.

4. Bestemmelsene i nr. 3 skal gjennomgås og eventuelt revideres i lys av eventuelle endringer av direktiv 88/609/EØF.

5. Dersom en medlemsstat vil benytte seg av mulighetene nevnt i nr. 2, må den underrette Kommisjonen og allmennheten senest tolv måneder i forveien. Kommisjonen skal motta tilstrekkelige opplysninger til å kunne vurdere om kriteriene nevnt i nr. 2 er oppfylt. Kommisjonen skal underrette de øvrige medlemsstatene.

Kommisjonen skal, innen seks måneder etter datoen da den mottar opplysningene fra medlemsstaten, undersøke de foreslåtte tiltakene, og etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 9 gjøre et vedtak som den skal underrette medlemsstatene om. Vedtaket skal gjennomgås hvert åttende år på grunnlag av opplysningene som Kommisjonen får tilsendt av de berørte medlemsstater etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 9.

Artikkel 4

Høyeste svovelinnhold i gassolje

1. Medlemsstatene skal treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre at gassoljer, herunder gassoljer for skip, ikke blir brukt på deres territorium fra
 - 1. juli 2000 dersom svovelinnholdet overstiger 0,20 masseprosent,
 - 1. januar 2008 dersom svovelinnholdet overstiger 0,10 masseprosent.
2. Som unntak fra nr. 1 kan Spania når det gjelder Kanariøyene, Frankrike når det gjelder de franske oversjøiske departementer, Hellas når det gjelder hele eller deler av dets territorium og Portugal når det gjelder øygruppene Madeira og Azorene, tillate bruk av gassolje for skip med et svovelinnhold som overstiger grensene fastsatt i nr. 1.

⁽¹⁾ EFT L 229 av 30.8.1980, s. 30. Direktivet sist endret ved direktiv 91/692/EØF (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48).

3. En medlemsstat kan tillate bruk av gassolje med et svovelinnhold på mellom 0,10 og 0,20 masseprosent på hele eller deler av dets territorium, forutsatt at standardene for luftkvalitet fastsatt for svoveldioksid i direktiv 80/779/EØF, i andre fællesskapsbestemmelser som opphever eller erstatter disse standardene samt andre relevante fællesskapsbestemmelser overholdes, og at utslippene ikke fører til at kritiske belastninger overstiges i en medlemsstat. En slik tillatelse får anvendelse bare når utslipp fra en medlemsstat ikke fører til at kritiske belastninger overstiges i noen medlemsstat, og er bare gyldig til 1. januar 2013.

4. Dersom en medlemsstat vil benytte seg av mulighetene nevnt i nr. 3, må den underrette Kommisjonen og allmennheten senest tolv måneder i forveien. Kommisjonen skal motta tilstrekkelige opplysninger til å kunne vurdere om kriteriene nevnt i nr. 3 er oppfylt. Kommisjonen skal underrette de øvrige medlemsstatene.

Kommisjonen skal innen seks måneder etter datoen da den mottar opplysningene fra medlemsstaten undersøke de foreslåtte tiltakene, og skal etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 9 gjøre et vedtak som den skal underrette medlemsstatene om.

Artikkel 5

Endringer brennstofforsyningene

Dersom det oppstår en plutselig endring i forsyningen av råolje, petroleumsprodukter eller andre hydrokarboner som gjør det vanskelig for en medlemsstat å overholde grensene for høyeste tillatte svovelinnhold nevnt i artikkel 3 og 4, skal medlemsstaten underrette Kommisjonen om dette. Kommisjonen kan tillate høyere verdier på vedkommende medlemsstats territorium i et tidsrom på høyst seks måneder. Den skal underrette Rådet og medlemsstatene om sin beslutning. Alle medlemsstater kan innen en måned framlegge Kommisjonens beslutning for Rådet. Rådet kan med kvalifisert flertall treffe en annen beslutning innen to måneder.

Artikkel 6

Prøvetaking og analyse

1. Medlemsstatene skal treffe alle tiltak som er nødvendige for ved hjelp av stikkprøver å kontrollere at svovelinnholdet i de anvendte brennstoffene er i samsvar med artikkel 3 og 4. Prøvetakingen skal begynne innen seks måneder fra datoen da

grensen for høyeste svovelinnhold i det aktuelle brennstoffet trer i kraft. Den skal gjennomføres så hyppig og på en slik måte at prøvene er representative for det undersøkte brennstoffet.

2. Svovelinnholdet fastsettes i henhold til følgende referansemetoder:

- a) ISO 8754 (1992) og PrEN ISO 14596 for tung fyringsolje og gassolje for skip,
- b) EN 24260 (1987), ISO 8754 (1992) og PrEN ISO 14596 for gassolje.

Ved voldgift får PrEN ISO 14596 anvendelse. Den statistiske tolkningen av resultatene fra kontrollen av svovelinnholdet i de anvendte brennstoffene, skal foretas i henhold til ISO 4259 (1992).

Artikkel 7

Rapportering og gjennomgang

1. Medlemsstatene skal, på grunnlag av resultatene fra prøvetakingen og analysene utført i samsvar med artikkel 6, innen 30. juni hvert år sende Kommisjonen en kortfattet rapport om svovelinnholdet i de flytende brennstoffene som omfattes av dette direktivs virkeområde og som er brukt på deres territorium i løpet av det foregående kalenderår. Denne rapporten skal omfatte et sammendrag av de unntak som er innrømmet i henhold til artikkel 3 nr. 3.

2. Kommisjonen skal, på grunnlag blant annet av de årlige rapporter framlagt i henhold til nr. 1 og utviklingen i luftkvalitet og forsuring, innen 31. desember 2006 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet. Kommisjonen kan i tillegg til rapporten vedlegge et forslag til revisjon av dette direktiv, og særlig av de fastsatte grenseverdiene for de ulike brennstoffkategoriene samt av unntakene fastsatt i artikkel 3 nr. 2 og 3 og artikkel 4 nr. 2 og 3.

3. Kommisjonen skal vurdere hvilke tiltak som kan treffes for å redusere bidraget til forsuring forårsaket av forbrenning av andre brennstoffer for skip enn dem som er nevnt i artikkel 2 nr. 3, og skal eventuelt framlegge et forslag innen utgangen av 2000.

Artikkel 8

Endringer av direktiv 93/12/EØF

1. I direktiv 93/12/EØF gjøres følgende endringer:
 - a) i artikkel 1 oppheves nr. 1 bokstav a) og nr. 2,

- b) i artikkel 2 oppheves nr. 2 første strekpunkt og nr. 3,
c) artikkel 3 og 4 oppheves.

2. Nr. 1 får anvendelse fra 1. juli 2000.

Artikkel 9

Rådgivende komité

Kommisjonen skal bistås av en rådgivende komité sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant.

Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet, om nødvendig ved avstemning, innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster.

Uttalelsen skal protokollføres; i tillegg skal hver medlemsstat ha rett til å anmode om å få sitt standpunkt protokollført.

Kommisjonen skal i størst mulig grad ta hensyn til komiteens uttalelse. Kommisjonen skal underrette komiteen om på hvilken måte den har tatt hensyn til uttalelsen.

Artikkel 10

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

Medlemsstatene skal innen 1. juli 2000 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 11

Sanksjoner

Medlemsstatene skal vedta hvilke sanksjoner som skal anvendes ved overtredelse av de nasjonale bestemmelser som er vedtatt i henhold til dette direktiv. Sanksjonene bør være effektive, stå i rimelig forhold til overtredelsen og virke forebyggende.

Artikkel 12

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 13

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Luxembourg, 26. april 1999.

For Rådet
J. FISCHER
Formann